

HÖGAKTUELLT

Personaltidning för HÖGSKOLAN I GÄVLE Nr 3, april 2002

HiG:s utpost i ryska Tver

Marcus Danielson och Elina Fernstedt är HiG:s pionjärer i Ryssland. I fem månader ska de läsa på MESI, Moskvas universitets avdelning för ekonomi, statistik och informatik i staden Tver.

Sid 4

Ny lag skyddar studenterna

JämO Claes Borgström och utbildaren vid HomO, Christine Gilljam, presenterade i mars en ny lag som ska skydda studenter från diskriminering.

Sid 7

Han forskar om det som gnager

När Lasse Ekstrand började forska valde han fackföreningsrörelsen som ämne, det var hans egen värld. Han har sedan dess vägrat att vara nyttig.

Sid 6

Högaktuellt

Personaltidning för
Högskolan i Gävle

Ansvarig utgivare:
Lars Söderberg,
informationschef

Grafisk profil:
Högskolan i Gävle

Redaktör:
Ove Wall
e-post: owl@hig.se

Text och bild där inte
annat anges:
Ove Wall

Tryck:
Strållins
1 300 ex

Annon priser:
3 000:-/kvartssida
6 000:-/halvsida

Nästa nummer:
31 maj
Manusstopp:
7 maj
Debattstopp:
9 maj

Red förebehåller sig rät-
ten att korta i insänt ma-
terial. Det görs om möj-
ligt i samråd med skri-
benten.

Ange gärna källa vid ci-
tering av material.

Omslagsfoto:

HiG:s pionjärstudenter i
Ryssland: Marcus
Danielson och Elina
Fernstedt.

Foto: Ove Wall

Fem utvärderingar

I serien av utvärderingar i Högskoleverkets regi har under läsåret presenterats fem stycken som berör vår högskola. Det rör sig om utvärderingar av ämnena medie- och kommunikationsvetenskap, matematik, religionsvetenskap, nationalekonomi och företagsekonomi. Man kan med stor glädje konstatera att Högskolan i Gävle kommer mycket väl ut i samtliga fall. Åran av detta tillkommer alla personalkategorier men naturligtvis främst lärarna vid respektive ämnesavdelning.

KRITISK MASSA KRÄVS

Vid bedömningen av förutsättningarna för forskning och forskarutbildning är det mycket tydligt de stora universitetens perspektiv som dominerar. I fallen av medie- och kommunikationsvetenskap, matematik och företagsekonomi rekommenderar bedömargruppen att vi för tillfället inte bör planera för egen forskarutbildning. I fallen av matematik och företagsekonomi talar bedömargrupperna också i sin allmänna sammanfattning om den kritiska massa som man menar behövs för en god forskarutbildning och menar vidare att en sådan inte går att bygga upp inom rimlig framtid vid de mindre högskolorna.

FÖR FÅ DOKTORER

Å andra sidan uppehåller man sig vid den gemensamma problematiken att vi inte inom landet lyckas producera tillräckligt många doktorsexamina för att ens tillnärmelsevis kunna fylla de mindre högskolornas behov av disputerade lärare. Hur är egentligen produktiviteten i forskarutbildningen vid de stora forskningsmiljöer vi har idag? Är föreställningen om den kritiska massan en myt? Kanske är det i själva verket mindre men mera produktiva

Leif Svensson

framhålls studentkritik mot kursutvärderingssystem, datorer, bristen på läsplatser och annat. De problemen är väl inte nya för oss men nu måste vi lägga ännu större vikt vid att lösa dem.

STOR ARBETSBÖRDA

Gemensamt för alla utvärderingarna är att de uppmärksammar lärarnas stora arbetsbörda. Det är naturligtvis ett viktigt och bekymmersamt förhållande att närmare analysera och åtgärda för institutionernas och högskolans ledningar. Oron för stabiliteten i och den tillräckliga omfattningen av den vetenskapliga kompetensen är också gemensam. Här pågår ju ett stort arbete för att konsolidera och bygga upp, ett arbete som också måste intensifieras. Högskolan lider – där är vi ju inte ensamma – av växtvärk vad gäller lokaler, bibliotek, datorer och annan infrastruktur och där pekar man också på ett område där förvisso mycket aktiviteter är på gång, men där vi måste ta ytterligare krafttag.

LÄSA MED FRISKA ÖGON

Utvärderingarna fyller flera viktiga funktioner. Kanske självvärderingen har den allra viktigaste funktionen eftersom den tvingar oss till eftertanke över mål och syften med det vi håller på med, till att fundera över vår arbetsmiljö och vår organisation och till att analysera vår verksamhet. Slutrapporten är också viktig. Vi måste läsa den med friska ögon, inte bara se de positiva utlåtandena utan också ta till oss de negativa. Framför allt skall vi noga överväga och utnyttja de konstruktiva råden till utveckling, som bedömargruppen ger. På så sätt blir utvärderingarna ett viktigt utvecklingsinstrument för oss.

Speciellt intressant är det att se hur studenternas synpunkter kommer fram i utvärderingarna. Här möter man en uppskattning av vår småskaliga och intima miljö. ”Studenterna uppskattar lärarnas engagemang och tillgänglighet och tycker att ledningen och lärarkollegiet lyssnar på dem” skriver man i matematikutvärderingen och ”Studenterna betonar den trevliga miljön, det positiva bemötandet och den stora flexibiliteten” i fallet av företagsekonomi. I rättvisans namn skall det sägas att det också

LEIF SVENSSON

Debatt:

Biblioteket - en process med skilda perspektiv

Vårt bibliotek ska bli nästan fyra gånger större, det finns budgeterat från år 2006. Det kunde ha blivit färdigt tidigare om den ursprungliga processen från förra våren legat fast.

Tony Björklund

Då var *en* arkitekt utsedd, nu har vi fått sex förslag att diskutera och det är jag vår rektor mycket tacksam för. Högskolans ledning utsåg en arbetsgrupp att bedöma förslagen och i den ingick även jag (som huvudskyddsombud antar jag).

Att engagera sig i den fysiska arbetsmiljön och i dess betydelse för arbetsklimatet är en av skyddsombudens viktigaste uppgifter, reglerad inte bara i Arbetsmiljölagen utan också i Plan- och bygglagen. Det kändes dock något knepigt att tacka ja till uppdraget då jag själv arbetat fram en idéskiss som jag presenterat för biblioteksnämnden redan i november 2000, det var innan något formellt steg ännu tagits för att utöka biblioteksbyggnaden. Jag tänkte när jag övervägde erbu-

dandet att mitt angreppssätt nog skulle tas upp och även överträffas i något av de kommande förslagen.

VIDGA DISKUSSIONEN

Så blev inte fallet tyckte jag och som sakkunnig (jag är praktiserande arkitekt) presenterade jag mitt alternativ även i bedömargruppen (mars 2002) för att vidga diskussionen och därmed personalens delaktighet.

Bedömargruppen tyckte dock att det inte hade där att göra och ifrågasatte istället min uppgift: läraren, skyddsombudet, arkitekten eller gruppmedlemmen?

Jag kan bara säga att jag inte kan skilja dessa roller åt. Jag är dem alla. Den enda i gruppen

som är anställd som lärare, det enda skyddsombudet och den enda arkitekten; de hör väl alla ihop med mitt uppdrag och det kunde arbetsgivaren dra nytta av. Många anställda hade klagat över att förslagsritningarna var så svåra att förstå, borde de inte presenteras som modeller var det någon som sa.

Det var bra tänkt tyckte jag och lade fram det som ett förslag, men bedömargruppen menade att den var representativt utsedd med uppgift att göra bedömningen. För övrigt tycker jag det är konstigt att ingen tyckt att biblioteket ska vara en vacker byggnad och att ingen heller fällt ett sådant omdöme om något av de officiella förslagen.

TONY BJÖRKLUND

Forskning visar mycket stora vinster med samordning

Genom att ta tillvara spillvärme från industrierna Stora Enso, Korsnäs och Sandvik kan energi för upp emot 250 miljoner kronor sparas. Hur detta bäst ska gå till ska Högskolan i Gävle ta reda på tillsammans med Linköpings tekniska högskola.

Stora företag som Korsnäs, StoraEnso och Sandvik är inte bara energislukande företag. Här alstras också en hel del spillvärme.

I ett stort forskningsprojekt kallat RESO, Regional Energi-SystemOptimering, ska man ta reda på hur detta ska kunna gå till. En teoretisk modell finns redan. Projektet drivs av avdelningen för energi- och maskinteknik, Institution för Teknik vid HiG, i samarbete med Exergicentrum i Gävle och Linköpings Universitet.

SAMNYTTNING GER VINSTER

– En sådan samnyttning kan ge store vinster både vad gäller energi, miljö och ekonomi, säger professor Bahram Moshfehi vid HiG, som leder projektet.

Etapp ett i RESO är nu klar och den visar att stora mijövinter och avsevärda energibesparingar finns att göra. En siffra som nämns är 250 miljoner kronor.

Även om industrin idag inte betalar någon energiskatt och endast en liten koldioxidskatt på olja, bör man inte räkna med att dessa regler kommer att bestå.

– Industrin behöver ha en beredskap för att anpassa sig till en situation då fossila bränslen är mindre gynnsamma.

När etapp två nu drar igång kommer först de olika industrierna att studeras som separata system. Bland annat kan man då ta reda på vilka optimeringsvinster som kan göras. Sedan kommer det att göras en övergripande analys där samtliga företag betraktas som ett enda

sammanhållet system. I den modellen tänks samtliga parter förbundna med varandra via fjärrvärmekulvertar där alla kan både hämta och leverera värme.

Noggranna analyser ska göras om hur energiförsörjningen ska utformas för att vara till största gagn för den globala miljön.

Industrin och energibolagen bakom RESO, StoraEnso AB, Älvkarleby fjärrvärme, Korsnäs AB, Karskär Energi AB, Gävle Energi AB, Sandviken Energi AB och Sandvik AB har enats om en gemensam satsning på 2,4 miljoner kronor över fyra år. Energimyndigheten förväntas skjuta till motsvarande belopp.

OVE WALL

Marcus och Elina banar vägen för HiG i Ryssland

I turistbroschyrerna på Moskvas hotell presenteras stråkkvartetter, teater och konstställningar på samma sida som porrshower. I Tver, femton mil därifrån hittar jag inte ens en turistbroschyr.

– Moskva är inte Ryssland, säger lärarna på Moskov State University of Economics, Statistics and Informatics i Tver.

Moskva är den punkt på kartan vi genom medias försorg ser som symbolen för Ryssland. Inget är felaktigare, säger de lärare på Moskvas Universitets filial i Tver som jag och internationella sekretariatets Malin Hillman träffar.

Efter en rafflande resa femton mil bort - ryska chaufförer kör så fort det går och kör om på den sida som ser snabbast ut och får ofta göra tvära kast runt håll i vägbanan - från Moskva där ingen människa ler, inser vi att det kan stämma. Det är här ekonomistudenterna Marcus Danielson och Elina Fernstedt från HiG läser denna termin.

Tver är en halvmiljonstad vid Volga på väg att ömsa skinn. Rikt smyckade trähus som inte står kvar på grunden byts mot tegelhus i sakta mak. Tiden står ibland stilla. Som bland de intill förväxling lika hyreskaserner som rymmer de flesta av stadens befolkning. I en av dessa bor Marcus och Elina. I en tvårummare där filtar för fönstren minskar draget.

– Nu har vi vant oss, säger Elina. Det var värre de två första veckorna när andra studenter försiktigt undrade varför vi inte valt att resa till Australien eller något annat varmt ställe.

– Tänk er själva, fortsätter Marcus. Man hittar ingenstans, man kan inte läsa skyltar, ingen

Den tvåveckor långa kursen i ryska förlängdes till hela terminen och redan efter ett par månader klarar sig Marcus och Elina på egen hand i alla vardagliga situationer.

förstår ett ord man säger, man vet inte hur man åker buss och kan inte ens stoppa en taxi. Man vet inte vad som säljs i butiken eller vad som står i restaurangmenyn eller vad som finns i konservburken.

Kosten blev i början ensidig.

– Vi lärde oss en maträtt på en speciell restaurang. Den åt vi en vecka. Och så köpte vi kex att ta hem, berättar Elina.

Frukt och grönsaker var åtminstone identifierbart.

– Men sådant tar snabbt slut och det lönar sig inte att gå till en annan affär. Det tar slut överallt.

Marcus upplevde sann lycka en dag när han hittade en kraftig tysk kavring som håller i veckor och mättar bra.

Å andra sidan är priserna så låga, utanför Moskva, att det ville till stödköp på flygplatsen vid hemresan för att undertecknad och Malin Hillman skulle lyckas göra av med de 50 dollar

var som vi växlat vid inresan. Det råder utförselbud på rubel.

ESKORTERADES ÖVERALLT

Marcus och Elina blev de första månaderna tillsedda av lärarna på MESI. De försågs tidigt med eskort på tio kamrater, samtliga flera år yngre.

– De skulle hjälpa oss att handla och sådant men saknade själva erfarenhet av det, säger Marcus. Vi fick inte ens gå på en restaurangtoalett ensamma.

– När jag första gången, efter en månads detaljerade förberedelse, åkte till Moskva på egen hand, suckade dom och ruska-de på huvudet. De ryska ungdomarna har oftast inte samma möjligheter att resa som vi har, vilket kan vara anledningen till deras oro.

Varför blev det då Ryssland?

– Jag hade hälsat på en kompis som arbetar som svensklä-

rare i Arkhangelsk vid Vita havet i norra Ryssland. De tio dagarna blev en ordentlig kulturkrock. Det kändes spännande och jag tyckte att det inte liknade något jag gjort tidigare. Dessutom är det otroligt spännande att vara de första från HiG som gör ett utbyte med Ryssland.

INGA INDIVIDER I MEDIA

Marcus ville veta mer om det ryska samhället och hade som oss alla bara fått läsa om händelser i media, inte individer.

– Jag ville även veta mer om den ryska ekonomin. Det är en jättemarknad som börjar att öppnas. Hur gör man till exempel för att starta ett företag här? Här gäller helt andra villkor och jag har lärt mig att ovetskapen ibland är lättare än vetskapen, skrattar han.

Att till exempel göra en marknadsundersökning i Tver,

land - ett annorlunda samhälle

(Ovan) Det lilla kontorsrummet med fyra kvadratmeters ledig golvyta tjänar till det mesta. (Nedan) Psykologi ingår också i ekonomistudierna. Några möjligheter att själva välja kurser har man inte

där ingen ens vet hur många eller vilka som bor, tycker man med sitt positiva synsätt verkar utvecklande på kreativiteten.

Lite synd är det att ämnet marknadsföring är relativt okänt, det existerar knappt ens i tanken hos de som lägger kurser. I gengäld sattes de i kurs i ryska där Natalja Gavrilenko jagar uttalet och ändelserna med blåslampa. På några få månader har det dock resulterat i att Marcus och Elina på egen hand reder sig fint i alla vardagliga situationer.

Och då de själva inte får välja enskilda kurser läser de också psykologi under fast ledning

av Inna Grusdkova, 24-årig doktor i ämnet.

Tappreste överinseendet över sina förehavanden och studier har de dock av Tatjana Logutenkova, lärare i engelska, som tagit dem under sina vingar och den senaste tiden satsar allt på att få dem att hoppa över den resa med Transsibiriska järnvägen som de planerat att avsluta studierna med i sommar.

Den fjärde kvinnan i det absoluta närområdet är Svetlana Nikiforova, kontorist och sekreterare som alltid finns på sitt lilla kontor, det mest myllrande platsen i byggnaden. Här kommer studenter in för att använda datorn när de övriga är upptagna, här finns telefonväxeln, här fikar man, lämnar sina kläder, har sammanträden och, när man har något att fira, äter chokladpraliner och dricker rysk champagne. Då är det ingen skillnad på unga studenter och lärare.

Den vardagliga synen på alkohol och ungdomar är en del i kulturkrocken.

– Det finns väl ingen alkohol i öl, säger Tatjana under en grandios middag hemma hos Svetlana.

– Men snälla du... försöker Marcus.

Vilket är utsiktslöst i vodkans förlovade land. Vodka är alkohol. Men öl?

– Det är mer som läsk, slår Tatjana fast. Och ryssar dricker ofta men inte mycket. Inte som engelsmännen, dom dricker ju jämt!

Och faktiskt, någon berusad person ser vi inte under vårt tredagarsbesök.

– I början reagerade vi ganska starkt på att se en mamma promenerande med barnvagn och en starköl i handen, säger Elina.

INTE DÅLIGT - BARA ANNORLUNDA

Marcus och Elina blev alltså pionjärstudenter i ett utbyte som ingen visste mycket om. Att besöka Tver är inte att sätta sig på ett plan och resa dit. Det ryska systemet kräver speciella inbjudningar från exakt rätt person för att godkännas. Papper, underskrifter, motivationer och stämplor är för den statliga organisationen vad inhalatorn är för en person med astma. Utan fungerar inget. Åtminstone Moskva vimlar av poliser som när som helst ber dig bevisa dina rättigheter. Dock kan man efter att ha råkat fimpa en cigarett på Röda Torget alltid diskutera botstorleken på plats.

Är detta då ett dåligt samhälle.

– Nej inte dåligt, bara annorlunda, har vi lärt oss, säger Marcus som tidigt insåg att positivism, att säga de bra sakerna, var en viktigare strategi för överlevnad än något annat.

– Det är omständligt att leva här. Att få ett lånekort på biblioteket tar bortåt fyra timmar. Och ta till exempel när man ska handla. Då väljer man först vad man ska ha, tar sedan reda på vad det kommer att kosta via den föredömliga prismärkningen. Därefter går man till kassan, säger vad man ska köpa

och betalar. I utbyte får du en lapp med beloppet och kan återvända till rätt disk och få varan i utbyte mot lappen.

– Men det är inte dåligt. Tänk alla skitiga sedlar och mynt som aldrig kommer i kontakt med maten!

Det kommunala transportsystemet visar också efter lite initial kunskap vissa fördelar med tre olika sorts bussar med vissa standardskillnader. Bekvämast men trångast är de vita minibussarna med mjuka säten som kostar 6 rubler, 2 kronor, pengar som skickas framåt till chauffören med alla andra resevärders bistånd.

Lägenheten, fem minuter från universitetet, hyr de av en lärare på MESI för två ryska månadslöner i månaden. Där bor Marcus i vardagsrummet och Elina i sovrummet. Vårdarna har själva rotat sig på datjan tio minuter bort. I priset ingår två morgonrockar.

– När vi flyttade in fick Marcus bära väskor medan jag fick veta hur köket fungerade och visades vart jag skulle sköta tvätten...

Men studierna, med föreläsningar och lektioner hela dagarna, gör att de mer är borta än hemma. De har hittat varsitt gym där de tillbringar flera timmar i veckan. Marcus springer också en avsevärd sträcka dagligen och lärde sig en gång att inte störa flocken med ett tiotal vildhundar ett stenkast från lägenheten. Vid det tillfället slog han sitt personbästa. Annars är han mer rädd för det ökande antalet pitbullterrier som vistas i trakterna.

Men rädd för något i övrigt?
– Nej, inte alls. Det är klart att man kan råka ut för något på Moskvatåget nattetid, om man träffar berusade personer, men var kan man inte det? Men annars - nej, inte alls.

Fortsättning på sidan 7

”Jag forskar om det som gnager mig!”

Jag forskar inte för att begå karriär eller vinna status i samhället. Inte heller för att bli vicerektor eller prorektor i Gävle. (Fast då kanske man inte ska ägna sig åt att forska?) Jag forskar om det som jag brinner för. Om frågor som gnager och berör mig. I den meningen är drivkraften djupt subjektiv. Vilket den alltid har varit.

I Uppsala en gång i tiden forskade jag om fackföreningsrörelsens utveckling på lokal nivå och skrev en kritisk och osminkad avhandling, på ett rakt språk. Jag drev tesen att facket hade gjort sig medlemsberoende genom arbetsmarknadslagar som MBL och andra.

Jag knöt an till en klassiker som Robert Michels som i början på 1900-talet beskrev tendensen till oligarki, fåtalsvälde inom den dåtida tyska arbetarrörelsen. Han gick så långt som att med mörka ord slå fast en oligarkins järnhårda lag.

BLEV BÄSTSÄLIARE

Avhandlingen föranledde upprörda reaktioner. Självaste LO-basen Gunnar Nilsson ryckte ut. Det var som om påven hade talat från Vatikanen och avslöjade förstås att avhandlingen hade ett påtagligt utomakademiskt intresse. (Den kom samtidigt som LO var inne på att ytterligare centralisera. Man hyste långtgående planer på att slå samman de dåvarande förbunden till tre megaförbund.) Eftersom jag vill att det jag skriver ska läsas av de icke-akademiker som betalar min forskning, var det förstås en framgång.

Uppsala Nya Tidning mark-

nadsförde avhandlingen genom att puffa för den på löpsedlar med braskande världskrigsrubrikern. Janne Scherman på Rapport spred dess budskap genom en serie uppmärksammade inslag julen 1979. Avhandlingen blev en bästsäljare.

Jag växte upp bland metallarbetare i den socialdemokratiska Familjen. Forskandet om lokala fackföreningar såg jag som en unik möjlighet att belysa frågan om vad det blev av den en gång så stolta arbetarrörelsen. Det var ju mig och mina

stilen, den personliga närvaron och det enkla språket så ökade avhandlingens läsbarhet. Det kunde jag konstatera genom de många kommentarer jag fick från ickeakademiker.

Kollegerna forskade om svenskarnas attityder till u-hjälpen och när samma svenskar hade pippat för första gången, alltså begått sin sexuella debut. Ofarliga, icke förargelseväckande ämnen.

De som visste **hur** man skulle skriva och vad man **inte** skulle skriva om, och skrev så

närmast sadomasochistiska tesen att organisationslivet är förkvävande – rent av själsligt livsfarligt för den individ som vill vara autonom. Frågan blir då förstås hur man gör som fattig och underbetald underhuggare för att stå ut i kvävande organisationsstrukturer. Vad finns det för handlingsutrymmen, var kan man hämta luft och andas?

I boken Själens revolt (1988) – titeln mycket medvetet vald – pekade jag på frizoner och lekplatser. Som främst är **inre** sådana.

Det gäller att upprätta psykologisk distans till den mentalt belägrande organisationen. I detta distansskapande är hyss och uppåtåtgångsfulla instrument. All den stund själen revolterar. Vilket sker, om man inte redan är levande död. Det är lika aktuellt och befogat än i dag. Inget väsentligt har hänt efter att jag skrev min bok. (Som var menad vara en anti-organisa-

tionsbok, en flammande uppmaning till individuellt uppror. Men som ironiskt nog fick hedersomnämning som PA-bok av dåtida SPF, Sveriges Personaladministratörers Förening. Jag bjöds också att gästföreläsa på chefsutvecklingsseminarier på olika storföretag.

För närvarande forskar jag om **Det svåra medarbetarskapet**, i det som kallas kunskapsföretag, typ dataföretag,

släktingar det ytterst handlade om! Det färgade språket.

Stilen är en moralisk fråga, som den österrikiske publicisten Karl Kraus med all rätt hävdade. Det var omöjligt för mig att skriva neutralt och distanserat, som man förväntas. Ämnet låg mig för nära och slukade mig med hull och hår. Det var inte jag som valde ämnet, det valde mig.

Men genom den engagerade

torrt att klockorna stannade, är följdriktigt professorer nu. Det är inte jag. Inte ens en sådan där tjugofemöresprofessor som man kan bli nuförtiden. Jag får väl trösta mig med att jag har varit gästprofessor vid ett stort, prestigefyllt universitet utomlands – Freie Universität i Berlin.

I mer än tjugofem år har jag sysslat med organisationsforskning. Utgående från den

Ny lag skyddar studenterna

sjukhus och högskolor. Fokuserande dilemmat hos medarbetarna i dessa företag. Slitna mellan professionslojalitet och organisationslojalitet.

Det är också mitt dilemma. Jag har det på huden. Varje dag. Forskningen kan jag således bedriva och direkt omsätta i mitt vardagliga organisationsliv. Jag kan använda mig själv som forskningsmaterial.

Men det behöver därför inte fastna i koketteri och egocentricitet. Det som är botten i dig är botten i andra, som Gunnar Ekelöf visste.

OM DET SOM GNAGER MIG

Som forskare – benämningen är pretentiös och ligger inte bra i min mun – drivs jag alltså inte av nyfikenhet, allmän vetgirighet eller något annat fint. Jag forskar heller inte för att bidra till tillväxten i denna region. Jag vägrar vara tjänande i den bemärkelsen. Jag forskar om det som gnager mig.

På något annat sätt skulle det inte kunna vara. Läs bara en text av någon forskare som inte lagt ned sin passion i den! Det blir stillöst. Tyvärr traskar studenterna och doktoranderna efter i de stillösa fotspåren och skriver mestadels förskräckligt illa. Något slags kvasiakademisk, svårtuggad prosa. Som de tror att det måste se ut. Och som är oläsbart utanför akademien.

För att travestera salig Ågust: Jag kanske inte har det skarpaste huvudet på högskolan, men min eld, den är den största!

LASSE EKSTRAND

OBS: Detta är en väsentligt förkortad version av Lasse Ekstrands artikel. Texten i helhet finns på Högaktuellt hemsida <<http://www.hig.se/aktuellt/hog-aktuellt>>

I 21 år har jämställdhetslagen funnits. Men den gäller bara arbetslivet. Studenter omfattas inte. Från den första mars i år har detta rättats till. Till och med innan EU-direktiven om samma sak är färdiga.

– Staten valde att inte vänta på den, sa JämO Claes Borgström när han tillsammans med utbildaren på HomO Christine Gilljam, besökte HiG för att informera.

Staten har antagit lagen trots att omfattningen av diskriminering inom högskolan är okänd. Men man är tydligen ense om att det i de högre bildningsfärderna förekommer trakasserier på grund av sexuell läggning och även transsexualitet, etnisk tillhörighet, funktionshinder samt brott mot lagen om likabehandling på grund av kön.

Nu får varje högskola på egen hand besluta hur man ska ta sig an dessa problem.

– Hur de gör det är upp till dem, men vi kommer att begära in en årlig plan och redogörelse för vad som gjorts.

Ryssland... forts från sid 5:

– Dessutom har svenskar väldigt bra rykte i Ryssland, säger Elina. De är bland annat stora beundrare av vårt sociala skyddsnet och välfärdssystem.

Efter de två första veckorna, med läckande toalett, en exploderande vattenledning som fick dem att chansa med utropet "DUSCHA KAPUTT!" och till sin förvåning bli förstädda (råkade betyda ungefär "själven har gått sönder"), avsaknad av värme, längtade båda två intensivt hem. Men det lade sig.

– Nu längtar vi hem någon gång då och då, säger Elina.

JämO Claes Borgström och utbildaren på HomO Christine Gilljam besökte i början av april HiG för att berätta om den nya lag som ska förhindra diskriminering av studenter.

Med lagen följer sanktionsmöjligheter. Det finns alltså en risk att ett lärosäte tvingas till att betala skadestånd.

– Men i många fall tror jag att det är ett tillräckligt hårt straff att förekomma i en utred-

ning om diskriminering, sa Christine Gilljam.

Claes Borgström säger att en liknande lag omfattande gymnasium och grundskola ska finnas inom ett par år.

OVE WALL

Tvärtom trivs vi här. Vi har mycket stöd av varandra och jag skulle för allt i världen inte vilja ha detta ogjort. Det har gett mig så mycket!

Marcus håller med.

– Jo, först var det som om någon sagt: titta det här är helvetet, vill du betala för att bo här? Det är inte många timmar hemifrån, men ändå andra sidan jorden. Fast nu skulle jag inte rekommendera någon att inte åka hit!

– Visserligen lyssnar de dåligt men människorna är väldigt vänliga och gästfria, de

bjuder på det bästa de har. Vad som krävs av en själv är nyfikenhet och tålmod. Då upptäcker man att det är inte alls dåligt här, bara – annorlunda.

OVE WALL

MESI är utspritt på ett flertal byggnader i staden Tver. Institutionen har stor lärartäthet. Strax under 200 lärare fördelas på omkring 2 000 studenter.

Notiser och personalmeddelanden

Fotbollsfest på Sätra

27 maj drar årets fotbollsfest igång på Sätravallen. Högskolan är anmäld och kommer enligt samstämda röster (åtminstone på Kungsbäck) att vinna. Avspark kl 16.30.

Cupen går samtidigt på 19 olika orter i landet. Ingen vana krävs av deltagarna och matchtiden har satts till, för enkelhetens skull, 12 minuter utan avbrott. I varje lag måste hela matchtiden minst en kvinnlig deltagare finnas. I skrivande stund är laget ännu inte uttaget. Kanske **Björn Karlsson**, bko@hig.se, har någon plats kvar?

Konstresa

Carl Eldh (1873-1954) var och är en av landets mest kända konstnärer. Delar av hans stora produktion finns i ateljémuseet i Bellevueparken i Stockholm. Dit går HiG:s konstresa 11 maj. Avresa från HiG 08.15. Pris 100:- medl i konstlubben, 150:- för andra. Lunch ingår ej. Ett galleribesök planeras också.

Bengt efter Bengt

Bengt Eriksson, prefekt på BMG, blir även prefekt på T-institutionen när **Bengt Rystedt** i april går i pension och enligt egna ord endast ska arbeta heltid. Då framför allt med GIS-institutet.

Detta har naturligtvis även att göra med att institutionerna slås ihop till en.

Nu brinner det igen!

Valborgsmässofirande blir det som vanligt i Rege-mentsparken sista april.

Klockan 12.00 håller rektor **Leif Svensson** tal vid fontänen på gården. Körsång står Kungsbäckssångarna för. Elden på udden tänds 21.00. Rektor och **Åsa Morén**, kären, talar.

Alla hälsas välkomna!

Rättelse

I förra numret av HA smög sig fyra nesligt felskrivna namn in. Det är personligt rekord och inga ansatser ska göras att slå det i framtiden. Felskrivningarna innebar dock inte att det kunde missförstås vilka som avsågs. Men redaktören tar i alla fall fram linjalen och slår sig på fingrarna.

OWL

...i övrigt är rätt datum för "Rektors utflykt" 13 juni.

Forskar på sopor

I ett samarbete mellan HiG, Gästrikre Avfallshantering AB och SITA Sverige AB, ska sop- tippen i Forsbacka göras om till miljöcentrum.

I samband med detta kommer en forskningsstiftelse att skapas tillsammans med HiG. Stiftelsen ska arbeta med frågor som gäller forskning om återvinning och behandling av olika materialslag.

Ordförande i stiftelsen blir **Leif Magnusson** (Tjänsteforum Söderhamn). I styrelsen finns och **Leif Svensson** och **Hans-Gunnar Johansson**.

Offentliga program

15 maj: Sopplunch. **Stefan Martinsson** - föreståndare för drottning **Silvias Mödrahem** i Rio de Janeiro berättar om utsatta kvinnor i Brasilien och möjligheten till ett värdigare liv. Sal 51:220

5-7 juni: cs 180 studenter från datavetenskapliga programmet och dataingenjörsprogrammet presenterar sina examensuppgifter på B- och C-nivå. Salarna 99:131, 99:132 och 99:514.

...med bengt's ögon

